

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2012/24/437

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellant], woonachtig te Amsterdam, gericht tegen het besluit van de examencommissie Bedrijfskunde, verweerster, om de aangepaste normering van het vak Research Seminar I niet te handhaven.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 15 juni 2012 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd 10 mei 2012. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 2 juli 2012 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft verzocht het verweerschrift later in te mogen dienen. Hierin is bewilligd. Het verweerschrift is vervolgens op 16 augustus 2012 ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 28 augustus 2012.

Appellant is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door [secretaris Examencommissie]. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting, gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant heeft in het kader van het vak Research Seminar I een essay geschreven. Voor het essay kreeg appellant een onvoldoende beoordeling. Hij is in de gelegenheid gesteld na feedback zijn essay opnieuw in te leveren in de herkansingsperiode. De normering voor dit vak bepaalt dat maximaal een 6 kan worden gegeven als eerder een onvoldoende is behaald voor het schrijven van het essay.

Na protesten van studenten heeft de examiner besloten de essays alsnog op hun merites te beoordelen. Verweerster heeft vervolgens na klachten van studenten ingegrepen, omdat de beslissing van de examiner voor een volle toetsing van het essay tot een ongelijke behandeling van de studenten leidde. Aan appellant is toen een 6 toegekend. Appellant stelt dat de regels achteraf zijn gewijzigd en dat hij door deze handelwijze benadeeld is.

Verweerster stelt dat het achteraf wijzigen van de normen leidt tot rechtsongelijkheid. Naar aanleiding van een klacht van enkele studenten, heeft verweerster ingegrepen en heeft de examiner op verzoek van verweerster de oorspronkelijke regeling om tot een beoordeling te komen, van toepassing verklaard. Deze wijziging heeft opnieuw tot klachten geleid. De studenten zijn over de reden voor herhaalde wijziging per e-mail ingelicht.

III. Standpunten van partijen

Appellant zet uiteen dat voor het met succes afronden van schriftelijke tentamens altijd twee gelegenheden worden geboden. Na de eerste poging wordt de student in staat gesteld zijn tentamen in

te zien en feedback op zijn prestatie te krijgen. Daarna kan betrokkene het tentamen opnieuw afleggen. Appellant is van mening dat dezelfde werkwijze ook in het geval van Research Seminar I van toepassing is.

Appellant wijst voorts op het gerechtvaardigd vertrouwen dat is gewekt door de mededeling van de examiner (vakcoördinator), waaruit bleek dat de cijfers voor de herkansing niet beperkt zouden worden tot maximaal een 6. Toegezegd is dat de essays ten volle zouden worden beoordeeld.

Verweerster wijst er in zijn verweerschrift op dat de vakcoördinator in de course manual voor het vak Research Seminar I onder meer heeft vermeld dat een herkansing voor het essay leidt tot een cijfer dat niet hoger dan een 6 kan zijn. Vervolgens heeft de vakcoördinator, op gronden die op zich begrijpelijk zijn, de beperking voor de beoordeling in het geval van een herkansing, opgeheven. Hiermee zijn de regels achteraf gewijzigd, hetgeen strijdig is met het vertrouwensbeginsel. Verweerster heeft om die reden ingegrepen en heeft de oorspronkelijke normering hersteld: voor een herschreven essay kan maximaal een 6 worden behaald.

Verweerster tekent hierbij aan dat in het geval van een essay niet dezelfde bepalingen gelden als bij een tentamen. Het schrijven van een essay wordt gezien als het afleggen van een practicum, zo blijkt uit de definitie in de Onderwijs en Examenregeling en niet met het afleggen van een schriftelijk tentamen.

Overigens erkent verweerster dat de vakomschrijving in de course manual niet goed duidelijk maakt of een essay nu als tentamen of als practicum moet worden gezien. Tot slot geeft verweerster te kennen dat studenten altijd een nieuw essay kunnen inleveren in plaats van een verbeterde versie dat dan beoordeeld wordt op zijn merites.

IV. Overwegingen van het College

Het essay valt zowel onder de definitie van het begrip 'practical' als onder die van het begrip 'interim examination' in art. 2 van de Onderwijs- en Examenregeling van de Master Bedrijfskunde (OER). Nu voor practicals geen bijzondere bepalingen zijn opgenomen, zijn de bepalingen omtrent interim examinations onverkort van toepassing. Dat betekent dat op grond van art. 11 OER elk academisch jaar twee kansen moeten worden geboden. De eerste keer inleveren en beoordelen en - als dat niet tot een voldoende leidt - na feedback aanpassen en opnieuw beoordelen van het essay, moet als één tentamenkans worden beschouwd. De regel dat voor het aangepaste essay slechts een 6 kan worden gehaald, is geoorloofd, omdat de student slechts tot een voldoende resultaat heeft kunnen komen na het geven van feedback door de docent. Studenten die na de eerste keer inleveren een onvoldoende kregen, had echter conform art. 11 van de OER de mogelijkheid moeten worden geboden om hun essay niet aan te passen en opnieuw in te leveren, maar aan het eind van de volgende onderwijsperiode een geheel nieuw essay te schrijven, waarvoor zij een cijfer van 1 tot 10 konden halen.

Met betrekking tot de maximale score van een 6 voor het aangepaste essay moet voorop gesteld worden dat het achteraf wijzigen van beoordelingsnormen in strijd is met art. 13 van de door verweerster opgestelde Regels en Richtlijnen. Vraag is of appellant niettemin voor een hoger cijfer in aanmerking moet komen vanwege de mededelingen van de zijde van de vakcoördinator. Hij beroept zich daarbij op het vertrouwensbeginsel. Verweerster stelt daar onder meer tegenover dat bij het honoreren van dat vertrouwen studenten die wel een voldoende hebben gehaald voor hun eerste essay worden benadeeld omdat zij niet in de gelegenheid zijn gesteld om dat essay aan te passen naar aanleiding van de door de docent gegeven feedback.

Te dien aanzien wordt overwogen dat het vertrouwensbeginsel kan meebrengen dat toepassing van bepalingen neergelegd in de Regels en Richtlijnen achterwege moet blijven. Echter, het beginsel gaat niet zo ver dat gewekte verwachtingen zonder meer moeten worden gehonoreerd. Daarvoor is in ieder geval vereist dat degene bij wie door mededelingen van een daartoe bevoegd orgaan verwachtingen zijn gewekt, zich naar aanleiding daarvan zodanig heeft gedragen dat hij door het niet honoreren daarvan in een nadeliger positie is komen te verkeren dan hij zou zijn geweest zonder de betreffende mededelingen. Verder is het mogelijk dat zwaarder wegende belangen - zoals het belang van derden - aan het honoreren van de verwachtingen in de weg staan.

In het onderhavige geval heeft appellant onvoldoende aannemelijk kunnen maken dat hij door de mededelingen van de vakcoördinator in een nadeliger positie is komen te verkeren ten opzichte van de situatie waarin hij zou hebben verkeerd wanneer de oorspronkelijke beoordelingsnormen zouden zijn gehanteerd en de betreffende mededelingen achterwege waren gebleven. Voorts heeft de examencommissie terecht overwogen dat de gerechtvaardigde belangen van de studenten die voor de eerste versie van hun essay reeds een voldoende hadden gehaald, zich tegen het honoreren van de verwachtingen verzetten. Het beroep van appellant op het vertrouwensbeginsel kan derhalve niet slagen.

Blijft staan dat appellant de mogelijkheid is onthouden om zijn essay niet opnieuw in te leveren, maar aan het eind van de volgende onderwijsperiode een geheel nieuw essay in te leveren, waarvoor hij een cijfer van 1 tot 10 konden halen. Deze mogelijkheid moet hem alsnog geboden worden.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 20 september 2012 door prof. mr. W.H.A.C.M. Bouwens, voorzitter, mw. mr. dr. B.J.M. Frederiks, mw. F. Peels MSc, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

prof. mr. W.H.A.C.M. Bouwens,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CP Den Haag.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt €42,-.